

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διὰ παντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερεις, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσας, χάριν ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, Καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρῶν πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσεσι, τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν, τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὠραιότητα, ἧς ἐπαξίως νύν, ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ, Ἰωάννη ἔνδοξε, ἀναπερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπότῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Δεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρῶν πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένω βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με ῥύσαι κολασεως, καὶ κατασκῆνωσον, ἔνθα ἢ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἢ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσαν, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη, πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Κλίμαξ πέφηνας τῶν ἀρετῶν παμμάκαρ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις Κλήμεντος

Ὡδὴ α' Ἦχος α'

Ὁ Εἰρμός

«Ὡδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται».

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν ἄνω ἀπειλήφας, Ἰωάννη πάνσοφε, διὸ διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν, Θεοῦ οἰκείωσιν.

Λιμοῦ προσπαθεῖα σου λύσας τὴν νόσον, τὸν ἄρχοντα ἔδησας τῶν παθῶν μακάριε, σειραῖς ἀγώνων σου, καὶ ἀπαθείας ἔπαθλα, ἐστέφθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἰσάγγελον φρόνημα λαβὼν θεόφρον, τοῦ κόσμου ἀπέρρηξας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ, διὸ αὐλίζη προφανῶς, εἰς τὰς αὐλοῦς μονάς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς διδαχαῖς σου αὐτούς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς γῆς, ἀναβιβάζεις ζωὴν.

Θεοτοκίον

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρθένε Θεόνυμφε, ὀρθοδόξω στόματι, καὶ δόγμασι θεϊκοῖς, τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκός, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Προσκυνεῖ.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἐστερέωσε τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἦν ἐξ ἔθνῶν ἐξηγοράσατο».

Εὗρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀοργησίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου, διὸ νῦν θεσπέσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλέξας τῷ πυρὶ μακάριε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, νοῦν μνησικακίας ἔλαμψας ἀκτίσι, πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ράστην ὑπέδειξας Ὅδον Μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν τὸ ἀμνησικακόν.

Ἦρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χάριν, ὅθεν ἀποφράττεις χεῖλη καταλάλων, σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγούμεθα, πρὸς ἀρετῶν πορείαν, ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιοθείημεν.

Θεοτοκίον

Ἦσε παρθενία τίκτειν σὲ ὁ Προφήτης πάλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἐξιλέωσας Ἀγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κάθισμα Ἦχος δ' ὁ ὑψωθεῖς

Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις ἀλωβήτους δέ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων, ὃ Ἰωάννη κλιμαξ ἀρετῶν, πάντας σωθῆναι ἰκέτευε Ὅσιε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ προῖστατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότητα, Ἰησοῦ, ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ', Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν πνεύματι προβλέπων Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν, Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Νηστεία χαλινώσας τῆς γλώττης τὰς ὀρμᾶς, ἡσυχία ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ, ὡς ὀσμὴν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου, πολυέπειαν ὡς ἀγλὸν τῆς ἁμαρτίας ἔφυγες, ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

Ἀφθόνως ἀληθεία γλυκάνας τὴν ψυχὴν, τὴν πικρὰν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους μετοχὴν, διὸ ἀσκήσει ἐνθέω καταδουλώσας, δαιμόνων δούλους θεορρημον Ἰωάννη, ὥφθης Μοναστῶν ὁδηγὸς ἀπλανής.

Στενούμενος τῷ τόνῳ ἀσκήσεως στερρῶς, ἀκηδίας λέλυκας τὴν πάρεσιν Σοφέ, καὶ προθυμίας τῷ δόρατι

θανατώσας, τῆς ἀθυμίας τὴν ἰσχύν, Θεῷ πρεσβεύεις, πάσιν ἰλασμὸν δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον

Μακάριον τὸ ἔθνος πανύμνητε Ἀγνή, ὁ τιμῶν ἠξίωται τὸν τόκον σου πιστῶς, ὀρθοδοξία καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Νὺξ περιέσχε με Σωτήρ, ἀμαρτίας καὶ ἀχλὺς, διὸ μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας Κύριε, τὸν ὀρθρον ὡς εὐσπλαγχνος, πρὸ τοῦ με φθᾶσαι τὸ πέρας τὸ ἄδηλον, τὸ τῆς ζωῆς μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς».

Τῆς ἐγκρατείας τὴ τρυφή, παινόμενος τὸν νοῦν, οὐκ ἔδωκας χεῖλη σου, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι, διὸ ἀπηγγόνισας λιμῶ τὰ πάθη, καὶ δαίμονας ἡσχυνας, καὶ γὰρ ὁ θλίβων λοιμὸν, θανατοῖ ἡδονὰς.

Ὁφθης ἀγνείας ἐραστής, καὶ λαγνείας μισητῆς, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγορεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ γὰρ ὁ θέλων καθάραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει θερμῶς τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Νῶ καὶ ψυχὴ καὶ τὴ σαρκί, τὴ Τριάδι λειτουργῶν, εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς ἀπεσκοράκισας, ἐλέω φιλόπτωχε, καὶ ἀναγκαίων τὴ σπάνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς, ἢ φιλάργυρος.

Ἄχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ γῆς, ἀνέπτῃς πρὸς αὔλα, πτεροῖς ἀκτημοσύνης σου, διὸ παριστάμενος, αὐλῶς Πάτερ Χριστῷ σὺν Ἀὐλοῖς πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐχθιστοὶ ὄφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὁμοῦ, τῆς σῆς Ἀειπάρθενε, οἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες, μορφῆς τὸ Εἰκόνημα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου, διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἄνωθεν πατρικοῖς θείοις δόγμασι.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ, Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σῶ σὸν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, κράζοντα, Δόξα σοί».

Ῥώμη νήψεως ἀγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερρῶς, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὄφθης, Πάτερ νηφάλιος.

Ἐν ἀύπνω προσευχῇ, τὸν φιλόὑπνον ἐχθρόν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὄφθης γρήγορος ποιμὴν, θεόληπτε, Χριστοῦ τῆς ποιμνῆς, καὶ διδασκάλων φωστήρ.

Τοῦ νοδὸς τὸν ὀφθαλμόν, καθαγνίσας εὐσεβῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ, λειτουργῶν διὰ παντός, προέβλεψας, τὰ θεῖα κάλλη, τῆς μακαρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον

Ναυτιῶσι σάλω νύν, ἀπιστίας τῆς Πικρᾶς, Καθορῶντες εὐλαβῶς, Ὁρθοδόξων τοὺς χορούς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένε μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου

Χορὸς ἀγγελικὸς

Καρποὺς ἀειθαλεῖς, ἐκ σῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα Σοφέ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τουτοῖς μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε, κλίμαξ γὰρ ἐστὶ, ψυχᾶς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Συναξάριον

Τῆ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι

- Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς, Πάτερ,
- Τὰς σᾶς ἀρετὰς θεῖς, ἔφθασας πόλου μέχρι.
- Χαῖρεν Ἰωάννης τριακοστὴ ἐξαναλύων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωάδ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Εὐβούλη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν ἀθλητὴ Τέκνω,
- Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος Εὐβούλη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα ὁ Ἅγιος, Ἰωάννης, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πύρ, τότε οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελῶν, Πανεύφημε, θράσους νηπιώδους δειλίας, ὄφθης στερρὸς καὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ θαυμαστώσας σε.

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στερρᾶς ἀσκήσεως, ὃς ἀποδίδωσιν εἰς φανερόν τοὺς μισθοὺς.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητῆς, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα ἐχθρόν, τοῦτοις κατέτρωσας.

Θεοτοκίον

Τῆς σῆς Χριστὲ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἔνωσιν ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς, ὅτι Θεὸς ὢν πρὸ αἰῶνων, ἐκ Παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως αὐτός, κατ' ἄμφω τέλειος.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάζατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἀπλάστοις σου ἤθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑπουλον, ὡς δύσχρηστον φυγῶν, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζῃ σαφῶς, ὡς πρῶως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη.

Μητέρα καὶ φύλακα πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν θεῖαν ταπεινώσιν, ὑπέγραψας ἡμῖν, καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός, τῆς θείας ἀνόδου, τὴν βάσιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θεοῦ φωτισμοῦ, διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τὴ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον

Οὐ γράφω θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί, ἀπλὴ γὰρ ἀόρατος, ἀνείδεός ἐστι, σαρκὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πίστει δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, Τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἀὐλῶ νῶ ἀναπτὰς πρὸς τὰ αὔλα, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληφας, καὶ τυχῶν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ἕκτενοὺς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προοράν τῶν μελλόντων τὴν ἤλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς τὴ φλογὶ Ὁσιώτατε, Ὅλος πῦρ ἐνέφηνας, Ἰωάννη

πάνσοφε θεόφρον, διὸ ἐκστάς εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἡλλοιώθης ἀλλοίωσιν.

Ἀπονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσει σου, πρὸς τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας Ὅσιε, διὸ νὺν δεήθητι Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ῥώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας, ἐν τῇ Ἀγάπῃ Χριστοῦ, καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον

Σοῦ τῆς λοχείας Ἀγνή τὸ παράδοξον, καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα, οὗ τὸ ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀληθὲς ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληρούμεθα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ, Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, ἢ α' Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.